

Összeállítás: EGED ÁRPÁD

Összeállítás ideje: 1971.

TART.: TRENTHA SSONYBÚCSÚZTATÓ

HALOTI SOKA'S
NEPDALOK, BALLADÁK
IMÁDSÁGOK
BETLEHEMEZŐ

11 lap

TÖLDORANI MUTATÓ: BONYTHÁD

SAKKTUTATÓ:

XIX . A , B

XXVI .

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

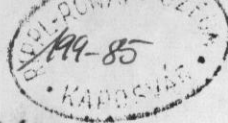
KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRRA'S

ÁTVEVETVE A NA-199/85 - OS TÉTELE ALÓL.

Bonyhád, 1971. júl. 2.

-1-

Ferencz Antal 73 éves

G. Ignác Aljöld (?)

Menyasszony búcsuztatása

Nagyon tisztelt, becses mennyegzői vendég
mindnyájuktól egy kis csendet kérnék,
mert hosszú utamra én mostan indulnék.
Kedves szüleimtől engedelmet kérnék.
Búcsuzásom kezdem: csendességet kérek!
Mind kicsitől, nagytól engedelmet kérek;
illő most siratni kedves szüleimet.
Igy kezdeném, ha tudnám, búcsuzó szavamat.
Búcsuzó szavamra szememből könny fakad,
s pereg le orcámon, mint a sebes patak.
Szívem bánatában majd csak meg nem szakad,
azért, mert jó szüleim titeket itt hagylak.

Édesapától....

Kedves édesapám elsőbb is tetőled:
kezdeném, ha tudnám búcsuzó szavamat,
de nagy szomorúság szoritja szívemet,
mert nem tudom, kire vetem két szememet.
Kedves édesapá, most tehozjad térek,
amig elindulnék, reád áldást kérek.
Legyen az uristen mindig a vezéred,
az ő szent áldása koronázzon téged.
Mig itt a földön élsz, élhess békességben,
Isten s ember előtt kedves egészségben.
Ha pedig majd eljő élted végórája,
lehecs a menyország igaz jó polgára.
Végtére fordotsad könnyes szemeidet
kedves jó apádra: add oda kezédet;
Kedves édesapám a te hűségedet
Isten fizesse meg. Csókold meg ~~szíved~~ most őtet!

Édesanyától....

Hát tőled hogy kezdjem búcsu-szavam
drága jó édesanyám?!
Elfogódik szívem, ha rád gondolok már,
mert éltem dajkája egyedül te voltál.
Még a fuvó szélről is megoltalmaztál.
Engem édesanyám elvisznek mellőled,
mind rózsát tövéről, leszakajtanak engem.
Kedves édesanyám, ~~kérlek~~ hogy váljak meg tőled,
ha megsértettelek, hát mostan bocsáss meg nekem
Kedves édesanyám azt kívánom néked,
éltessen az Isten egészségben téged,
tartsa még sokáig e földön éltedet,
hogy számlálhassál még számos éveket.
Végtére fordotsad könnyes szemeidet
kedves jó anyádnak: add oda kezédet!
Kedves édesanyám a te hűségedet
Isten fizesse meg. Csókold meg őtet! /

Testvérektől....

Kedves jó testvéreim, legyen miközöttünk
testvéri szeretet, ahogy idáig éltünk.
Ugy voltam köztetek, mind virág a pohárban,
de most már elmenyek más idegen házba
az én választott párommal.
~~Kérem~~ Csókold meg ~~szíved~~, ha megsértettelek,
bocsássatok meg távozó testvéreteknek.

Lány-barátaitól....

Kedves lány barátim hojzátok fordulok.
Ha reátok nézek, mindjárt megújulok,
de azért szivemben már nagyon busulok,
hogy seregetektől más utra indulok.
Nem lesz már veletek többet mulatásom,
már férjem házánál lészen maradásom.
Mind az uram mondja, ugy lesz táncolásom.
Jaj de hamar elmúlt az én leányságom!

Szomszédok, s rokonoktól....

Rokonaim és jó szomszédaim, kik ide gyültetek,
az én mennyegzőmet meg nem vetettétek,
az Urnak áldás szálljon titeátok;
férjem után mind mind megbocsássatok.
Kedves jó rokonim, szeretett szomszédim
ne vessétek meg az én szülői hajlékim,
keressétek fel az én szülőházamat.
Gondoljatok néha-néha rám is.
Szeretett vendégim, bucsum szava véget ért.
Áldjon meg az Isten mindannyiötöket!

Félárva bucsuztató

Édesapjától

Zokogva inditom bucsuzásra ajkam,
mert nincs édesapám, kinek kezemet adjam.
Nincs, kinek elmondjam bucsuszavaimat,
nincsen, kinek adjam bucsuszókjaimat.
Odakint nyugszik már a temetőkertben,
Megpihen csendesen sirjának ölében.
Alussza végálmát örök békességben,
a néma sir sötét, csendes kebelében.
Nyugodjál békében kedves édesapám,
tiz éves koromig hü nevelőm voltál.
.... éves koromig szárnyaddal takartál.
Azután pedig árvaságra hagytál.
~~Legyen ezért áldott a jószágos atya,~~
Legyen ezért áldott a jószágos atya,
aki az árvákat sokáig nem hagyja;
aki énrólam is hiven gondoskodott:
egy szép hites társsal megajándékozott.
Aki majd ezután gondot visel reám
örömben, bánatban, balsorsban egyformán.
Kedves drága apám azt kívánom néked,
legyen áldott a föld, ahol pihen tested.
Béke és nyugalom legyen sirod felett.
Ezt kívánom néked, a te hü gyermeked.

Kedves Anti Bátyám!

Köszönettel küldöm vissza a verseket. Ha még akad valami a régiek közül, vagy a saját rigmusaiból, küldje el, és legépelve ismét visszaküldöm. Örömmel veszem, ha népi imékat, énekszövegeket, vagy világi dolgokat is küld. Szivességét köszönve szeretettel üdvözlöm családjával együtt.

Siófok, 1971, jul. 7.

Együd Árpád
muzeológus

Cimem: Siófok, Postafiók 46.

Bonyhád, 1971. júl. 1.

Adatközlő: Pfaff Mártonné 50 éves

Kiegészítés a Bonyhád környéki/teveli/német halotti szokásokhoz.

A halottat gyermekeik, közeli hozzátartozói mosdatták meg és öltöztették fel. Hirtelen halál esetén az ünnepi ruhát adták rá; az öregebbek pedig már előre megmondották, hogy melyik ruhában temessék el. Ezt megelőzően, vagy ez alatt a jó szomszédok, ismerősök gyorsan intézkedtek a koporsó felől, hogy mielőbb "kiterítsék" a halottat a ravatalra/Todepar/.

A koporsó aljára egy fehér lepedőt tettek és egy párnát a halott feje alá. A "letakarás" szintén fehér lepedővel történt, de a széle szépen csipkézett volt/a régi öregek ezt is maguk készítették, később már vett csipkével díszítették a halotti lepedőt/.

A nyitott koporsót két székre, vagy hokedlire tették. A fej felőli részen jobbra-balra egy-egy ezüstözött tartóban gyertya égett, amit a koporsótól mindenki megkapott a szertartás befejezéséig.

A "halottnézéskor" a végig letakart halotti lepedőt mellig megemelve húzták le és ilyenkor illett kedves szavakkal megemlékezni az elhunyttról. Ez inkább már estefelé történt és kilenc óráig maradtak ott a látogatók, míg a rokonok, jó barátok hajnali három óráig "virrasztottak". A halott körül sohasem énekeltek, csupán rózsafüzért mondtak, ami más volt a szentháromság előtt és utána mást imádkoztak..... A virrasztók részére éjfélkor vacsorát készítettek házilag készült hideg ételekből; a második este is volt hasonló tor féle. Részben unalomüzből, részben a gyászolók hangulatának fájdalomérzésének enyhítésére még kártyázni is szoktak, ami nem számított kegyeletisértésnek..... A temetés után viszont nem volt tor.

Az általános szokás szerint Tevelen is letakarták fekete kendővel a nagy tükröt, s a kisebb tükröket, tükröző felületeket falnak befelé fordították. A házajtóra fekete halottas függönyt tettek Türtuch, Tirtuh/.

A háztól való bucsuztatáskor az udvarra vitel előtt leszögezték a koporsót és kitették két székre, ahol a hozzátartozók körülállták/sírató nem volt/... A pap latinul "bucsuztatptt", a kántor énekelte németül a saját maga irt bucsu-szöveget/Megjegyzendő, hogy ezeket a néprajzilag jelentős szövegeket érdemes lenne összegyűjteni az egész németlakta vidéken/. A gyászolók nem énekeltek itt sem.

A rokonság négy tagja vitte a koporsót-nem, mint magyar és más tájon-szentmihályován, hanem két akoporsó két vége felé alácsusztatott rudon. Nem válon vitték, hanem lent tartva, nyújtott karokkal.... A templomtól, ill. paptól kapott keresztet, majd fekete zászlót vittek elől, s ezek után következtek a gyászolók férfi tagjai, majd a koporsót vivők. A koporsó két oldalán 3-3 "halottas lámpát" vittek régen/ma már egy-egy, vagy kettő-kettő van csak/. a női hozzátartozók és a tömeg a koporsó után mentek imádkozva és nem énekelve. Ezt csak a pap és kántor végezte "felelgetve".

A temetőbe érve a sir mellé tették le a koporsót míg a pap imádkozott és a kántor énekelte. Miközben "leeresztették" a koporsót, a pap először három lapát megszentelt földet dobott a sirba, miközben mondotta, hogy "porból lettél, porrá leszel".

A gyász szertartás ezzel lényegileg véget ért, s a közönség haza ment. A gyászoló családot senki nem kísérte haza az ismerősök közül.

Ui. Az idézőjeles és zárójeles német-sváb kifejezéseket eredetben irtam le.

Kakasd, 1971. VII 28.

Adatközlő: Palkó József, szül. Andrásfalván 1908.

Népdalok:

1./
 Elveszett a lovam citromfa-erdőbe,
 Elszkatt a ráncos csizmám a nagy keresésbe.
 Ne keresd a lovad, mer meg van az fogva,
 Tul a Tiszán betyároknak szól la csengő rajta.
 Ismerem a lovam csengőm szállásáról,
 Ismerem a kisangyalom karcsu derekáról.
 Nem adnám a lovam százezer forintér,
 Nem adnám a kisangyalom nad Magyarországer.

Népballadák:

Sebestyén Ferencné 66.é., szül. Andrásfalván.

1./ Fehér László
 Lovat lopott Fehér László
 A fekete halom alól,
 Kantárostul, pokrócostul
 Mindenféle szerszámostul.
 Utánna ment Gönc várossa,
 Ótet fogni, hogy meglássa.

 Bátyám, bátyám Fehér László
 Aluszol-é, vagy meghóttál?
 Nem aluszom, nem hóttam meg,
 Csak terólad gondolkozom.

Hugom hugom Fehér Anna
 Ne add hozzá te mogadot,
 Ingemet is felakaszna,
 Szüzességed is elromlik. /az ismétlésnél a 3. és 4. sort végül is felcserélte/

Mit csengetnek, mit pengetnek?
 Talán a bátyámat viszik.
 Nem a te bátyádöt viszik:
 Katonájim masiroznak.

Bátyám, bátyám Fehér László!
 Aluszol-é, vagy meghóttál?

.....

 A te bátyád ne itt keresd,
 Zöld erdőbe, sik mezőbe,
 Akasztófa tetjibe.

Mosdóvize vérré váljon,
 Törülköző longot vessen,

..... /dallam szerint hiányzik két sor. Más változatoknál e két-
 két sor egy négy soros strófát alkot, ami valószí-
 Mikor felüll a lovára, nülég itt is fennáll, csak azért lehet a verssa-
 Lova lába jes kitörjön. kadás, mert feledékenységből mindig csak az első
 két dallamsort énekelte/.

Kakasd, 1971.VI.28.

Adatközlő: Palkó József, szül.
Bukovina 1908./Andrásfalva/

1./-a.

Népballadák: Tizenkét kőmives

Tizenkét kőmives Összetanakodék,
Magos Déva-várát, Hogy felépitenék.
El is indulának, Hozzá is fogának,
Amit délig raktak Estére lejomlott,

.....
Tizenkét kőmives Megint tanakozék,
Magos Déva-várát, Hogy felépitenék. /az ujraismétlésnél így mondta: ".hogymegállittanék"
Amit délig raktak Estére lejomlott, /ninthogy régen énekelte ezt a
Amit estig raktak Reggelre lejomlott. klasszikus balladát, eleinte csak
Tizenkét kőmives Megint tanakozék, töredékekben tudta eddg a szöveget,
Magos Déva-várát Hogy megépítenék. s azt is felcserélt sorokkal/

1./-b.

Tizenkét kőmives Összetanakodék,
Magos Déva-várát, Hogy felépítenék.
El is indulának, S hozzá is fogának,
Fél váka aranyér, S fél véka jezüstér.
Amit délig raktak Estére lejomlott,
Amit estig raktak Reggelre lejomlott.
Tizenkét kőmives Megint tanakodék,
Magos Déva-várát, Hogy felépítenék.
Kinek felesége Hmarább ide jó,
Azí szépen megfogjuk S a tűzbe bedobjuk.
Annak gyenge hamvát A mészbe kavarjuk,
S magos Déva-várát azzal megállítjuk.

Bonyhád, 1971.VI.

Adatközlő: Jakab Antal, szül. 1924.
Gyergyóalfalban.

1./

Népdalok:

Ne sirj, ne sirj öreg édesanyám,
Ha engemet az uccára kidobtál.
Árva gyerek vagyok, szetém elhagyott:
Bánatimba meghalok.

2./

Istenem, istenem, Szerelmes istenem!
Rokkulkak a gyerekek, A huszonegy évesek
A kaszárnya felé.

Bemegy a szobába, Lejüll a vaságyra,
Bura hajcsa a fejét, Hulassa ja könnyejét,
A bakancs orrára.

Istenem, istenem, Szerelmes istenem!
Lapát van a vállamon, Bajnét az ódalamon.
Sirathatsz már galambom.

3./

Erdély be volt már kerítve,
Mégis kijöttem belőle.
Ojjan szép lányt hagytam benne/de/
Holtig fáj a szívem érte.

Anyám, öreg édesanyám!
Szeggye jössze minden ruhám.
Szeggye s tegye ja postára,
Küggye ba Romániába.

folytatás Jakab énekével az előző oldalról: Borsos Ágoston szövegével/hamis dallal énekli a magnón/

Ott a zágyuk szépen szólnak:
Masingeverek ropognak.
Fejem fölött kard megvillan/a/
Pibos vérem földre csurran.

Vallásos énekek/nem egyházi/

Adatközlő: Bóte Andrásné 71. éves.
és Bóte András 68. éves.

1./
Paradicsom mezejibe Arany színnye leterítve,
Rajta vagyon arany bőcsü, Abba fekszik Urjézuska.
Jobb kezibe arany alma, Bal kezibe arany vessző.
Megzudittá a vesszejét, Zeng a zerdő, zug a mező.
Én nem láték szebb termő fát, Mint Urjézus keresztfáját.
Mer az vérree virágozik, Szentlélekke gyümölcsözik.

Bóte András: "Ezt a zéneket-amikor befejezték a legények karácson estején-: a Szekeny, akkor egy a tömeg közül bément és a házigazdát evvel köszöntötte meg"....

2./
Serkenny lelkem méj jálmodból,
Vigyázz magadra,
Mert ma urad jön e világra
Szép válságodra.
Drága kincset hoz magával
Orvoslásodra.

Bóte: "A Serkenyt mikor elénekeltük, legények voltunk, s akkor bementünk, s "feláldottuk" a zéneket, és a szülők-a leánynak a zannya, vagy a zapja-egy liter pálinkát a zasztalri kitett szépenés egy lépén mellette. A lépén kemencébe volt sülve. A lépén tetjén volt egy madárka téasztából és két szem borsból két szem téve neki. Az a lépént mű meggyújtottuk. Az egyik gyerek vitte a kalácsot, a másik gyerek vitte a pálinkát a "bálerkéval". És Aprószenteknapján összegyültünk akkor csináltunk egy bált és ezt a gyűjteményt eekőtöttük a lányokval közösen.

3./
Gyermekjátékok, dalok:

Kis kacsafürdik fekete tóba.
Anyjához készül Lengyelországba.
Az asztalon ég a gyertya,
Barna kislány gyujtogassa.
Ha legyujcsa, ha fölgyujcsa,
Csivem buját szomoticc, a.
Ájj ki most!
Szita-szita péntek,
Szomoru csütörtök,
Zab szerda.

4./
Es az esső, he de szépen csepereg.
Rózsa Sándor a csárdába kesereg.
Szépen kéri tömlec-börtön urajit,
Eresszék ki szerencsétlen fiait.

5./
Ha még egyszer recece husz esztendő lehetnék,
A lányok közt jobban szétekintének:
Vállasztanék egy ojjan igaz szeretőt,
Ki megvárja recece ezt a háromesztendőt.

Csittog-csattog a járom a csibényi határon.
Ojjan erős, hogy a zeke sem járja,
Ojjan erős, hogy a zeke se járja.
Minden lánynak recece szép a maga babája.

6./

Árva csihány nőtt a zudvaromra.
De szép kislány lakik a szomszédba.
Árva szemem rá sem merem vetni,
Szegény vagyok, nem szabad szeretni.

7./

Ha bemegyek a csárdába rávágok a zasztalra,
Kérdi tőlem a csaplárosné, ser kell-e vagy pálinka.
Sem ser nem kell/de/ sem pálinka, kislány kéne/de/ha volna.
Lányom is van egy kökényszemű barna magyar gyerek számára.
Külgye kei a csaplárosné, hadd nézzek a szemébe,
Tud-e szépen kacsintani magyar gyerek szemébe.
Ki is küldte a csaplárosné, bele-belenéztem a kökény-szemébe,
Tudott is az szépen kacsintani magyar gyerek szemébe.

8./

Ezt a kislány recece nem a zannya nevelete:
Kis pacsirta barázdába költötte.
Nem kell néki édesannya párnája, : 6 :
Betakarja recece barna legény subája.

Bonyhád, 1971. VII. 1.

Adatközlő: Antal Mihály 81. é.

1./Kocsmárosné szép csárdásné kösse meg a kutyáját,
Ültesse a zölembe a Julcsa nevű kislányát.
Ha ölelem, ha csókolom se bánnya,
Tahán bizony jól esett volt fíjatalabb korába.

Az aradi nagy kaszárnya sárgára van festve,
Oda jár a kisangyalom minden szombat este.
Kijáll a kapuba, ej-haj magát csinossiccsa,
Azt a ziciny, piciny száját csókra igaziccsa.

Nem mozog a fa levele, mer a szél nem fujja,
Jártam hozzád kisangyalom, a nagy isten tuggya.
Titok a szerelem, féled a zédesanyádtul,
Azt hallottam kisangyalom, elválunk egymástul.

Kedves babám, ha elvisznek téged katonának,
Odadom a szívemet, vidd el messze tájra,
Mer a szívem, gyenge szívem le van pecsételve,
Este lefektedbe, reggel felkeltedbe babám jussak a z eszedbe.

2./

..... felé nem tuggyuk, mi a zut:
Főhadnagy ur vessen minket arra.
Elvezetlek jó fíjajim, én is elmegyek,
A nagy isten tuggya, ki jó vissza veletek.

Szépen szóll a nyolcvankettős banda,
Székel fíjuk masiroznak rajta.
S masiroznak idegen országba,
Románija gyászos határára.

Jaj istenem, hogy kell ennek lenni:
Hogy kell nékem román lányt szeretni,
S ha ölelem, karjaim elállnak,
Ha csókolom, könnyeim hullanak.

4.1 KAKASD, 1971. V. 28.

Magöltek egy legény Hatvan forintjáért,
S bévetették a Tiszába Pej-piros paripájáért.
Tisza nem szenvedte, S partjára kite te,
Arra ment egy halászlegény, Ej-haj hajójába tette.

Haza ment az apja, S kelti, de nem hallja,
Kejj föl fíjam, édes fíjam Ej-haj gyere velem haza.

Adatközlő: Palkó Tibor 63. é. 7. sz.
Andrással van

Odament az anyja, S kelti, de nem hallja,
Kejj föl fíjam édes fíjam Ej-haj gyere velem haza.

Oda ment babája S kelti de meghallja,
Kejj föl rózsám Édes Rózsám, Ej-haj gyere velem haza.
Nem mehetek haza, Mert meg vagyok halva,
Szép fekete göndör hajam Ej-haj vállamra van folyva.

Meggyászolsz-e rózsám Háromesztendejig?
Meggyászolok édes rózsám Ej-haj a világ végétéig.

Bonyhád, 1971. VII. 1.

Adatközlő: Antal Mihály 81. é.

1./

Házunk előtt fojik el az Isonzo,
S abban fürdik három szép hattyu madár.
Merül, fürdik mégis sáros a tolla,
A legszebbik szőke lányt szeretem a faluba. /

Házunk előtt fojik el az Isonzo,
S abban fürdik három szép gólya madár,
S jobb szárnyával vágja széjjel a habot, a habot
Most tuttam meg, hogy a babám elhagyott. /

2./

Ucca, ucca a bonyhádi ucca.
Még ma este végigmegeyek rajta.
Végigmegeyek, megállok egy háznál,
Egy szép szőke kislány rózsás ablakánál. /

Nyitva van a szőke kislány ablaka,
S oda mentem, betekeintettem rajta,
Egy szép virág a kezében, szagojja.
Éjje-nappaa a babáját sirassa.

Ucca, ucca a bonyhádi ucca,
Még ma este végigmegeyek rajta,
Végigmegeyek, megállok egy háznál,
Kedves kisangyalom rácsos kapujánál.

3./

Barna kislány kimant a krttyébe,
S virágot szed rózsás kötényébe,
Virágot szed s bokkrétába beköti,
Szeretője kalapjába felteszi.

Nyitva van a barna kislány ablaka,
Oda mentem, betekintettem rajta,
Magos ágyát a gerendájáig veti,
Jobb karjával a babáját öleli.

4./

Ha bemegeyek a bonyhádi csárdába,
Zsöbkeemet vágom a gerendába.
Aki legény az teheti, aki betyár azt illeti, /
Még ma este kedves babám nem ülsz az én ölemben. /

5./

Zug a zerdő, zug a mező Vajon ki zugassa.
Rózsa Sándor táborát indiccsa.
Ereggy Marcsa Hozd ki ja kalapom, tegyem a fejembe,
Hadd ne nézzen minden c, alfa a ragygó szemembe.

Rózsa Sándor bársony lovát nyergeli.
Harminchárom lovas zsandár keresi.
Rózsa Sándor felugrott a lovára,
S felvágatott a szegedi csárdába.

Aggyon isten csaplárosné jójéstét!
 Jártak-e itt magyar lovas zsandárok?
 Nem jártak itt még a lovas zsandárok.
 Csak itt ittak a szegedi betyárok.

Kocsmárosné süssön halat estére,
 S hozasson fel két icce bort melléje.
 Hadd igyék most Rózsa Sándor kedvére,
 Hadd igyék most Rózsa Sándor kedvére.

Szógálóját állicca ki strázsába,
 Adasson hirt, ha jönnek a zsandárok,
 Csaplárosné a halat meg se sütte,
 Szolgálója fut bé nagy megijedve.

Harminchárom lovas zsandár messzire,
 Harminvhárom lovas zsandár messzire.
 Rózsa Sándor két kisasszon ölébe,
 Ők atták át a zsandárok kezébe.

Rózsa Sándor nem ülsz többet a lovadra,
 Csak fölültsz te a szegedi kocsiira.
 Nem üllök én senkinek kocsijára,
 Fölüllok a bársony szőrü paripámra.

Rózsa Sándor fölugrott a lovára,
 Fölvágtatott a bakonyi pusztára,
 Rózsa Sándor lova lába megbotlott,
 Ott fogták el őt a lovas zsandárok.

Arra kérem én a csendőr urakat,
 Eresszék el bárcsak a jobb karomat,
 Eresszék el bárcsak a jobb karomat,
 Öleljem meg a kedves galambomat.

Bonyhád, 1971. VI. 28

1./ Imádságok

Én lefelek én ágyamba,
Minden testi koporsómba.
Ajállok testemet, lelkemet
Szent uristen markába, nevébe. Ámmen.

2.β

Uram keresd házamat,
Örözd angyal lelkemet,
Ablakimba apostolok,
Az ajtómba Urjézus.
Hol áll az Urjézus?
Paradicsom kertyébe,
Szent aranyos székébe,
Szent fejét lehajtja,
Szent könnyét hullajtja,
Oda megyen ur-angyala,
Kérdi, mér sírsz Urjézus Krisztus?
Hogy ne sírnék ur-angyala!
Büdös nyálval köpdösnek,
Vasostorval ostoroznak,
Tövis-koronával koronáznak,
Kivisznek uj hegyre,
Felfeszítnek magos keresztre,
Két szent lábam összeszegzik,
Két szent kezem két felé szegzik,
Hitves hirdesd ur-angyala,
Ki ezt a zimádságot elmondja,
Este lefektibe, reggel felkeltibe,
Az a zajándék adatik, neki,
Menyország ajtaja nyitatlan kinyillik,
Pkol kapuja csukatlan becsukódik,
Az oltári gyertyák fellobbannak,
Mennyei harangok megkondulnak,
Tele lesz az ég és föld a zó nagy dicsősségével; Ámmen.

Kakasd, 1971. VI. 28.

Adat közlő: Sebestyén Ferncné 66. é.

1./ Idvezlény ó Jézusnak isteni szive.

Te teljes malasztal, a fiisten egyesítve vagyon,
Áldott vagy te minden születől és áldott a tebenned
éző szeretet tüze; Szencsés Szüzmárja, isteni szüzeknek
édesanyja könyörögj érettünk bünösökér, hogy szerárat által
éljünk és szeretet által haljunk is meg. Ámmen.

Bonyhád, 1971. VII. 1.

Adat közlő : Bóts Andrásné 71. éves.

1./ Karácsony esti ima:

Isten ez embert annyira szerette,
Szent fiját értünk testbe véve öltöztette,
Hideg jászolba fektette. Dicsértessék az Urjézus Krisztus.

/falusi gyerekek mentek házru-házra és eztet monták/

2./

Kejj föl Márija első kakasszóláskor,
Mert ellopták szent fijadat.
Kereszfára függesztették.
Egy csepp vére lecsöppent.
Isten angyala odamene, felszedé,
Krisztus elejibe vivé.
Krisztus azt feleli,
Ki ezt elmondja, este lefektibe,
reggel felkeltibe,
hét halálos büne bocsáttatik meg. Ámmen

3./

Ó uram Jézus Krisztus, ki a zsidóktól százhat csapást felvettél, azoktólax a kertbe harmincszor pofon verettél, Annás házánál éppen földre estél, harminc ütést szenvedtél, vállaidon is harmincszor, harmincszor vonattál szentséget kivető, százhuszonkilenv fohászzkodást bocsátottál. Harmincháromszor szakálladnál fogva hurcoltattál; Halálos képpen taszítottál, hogy a földre estél. Ki ez ezerhatszázhatvanhat csapást ostromoztatásodkor szenvedtél, Szent fejed a töviskorona miatt ezer sebet szenvedett. Három hegyesfejű testedet átáljárta. Orcádra harminckétszer köptek; szent testeden ötezernégyszáz... Kéz, akik megfogtak ötszáznyolcvan volt; hóhérok harminchárman, kik közül vezettek hárman. Vérednek cseppjei, kik kiszármaztak szent testedből, harmincezernégyszázharminc volt. Kérlek téged, keserves kinszenvedéseidnek, szent haláloednek, szent lelked kiontásodnak érdemeinek tiszteletére, hogy engem megments minden testi és ördögi veszedelmektől. Adj malasztot jobbulásomra. Ne engedj kimulnom igaz penitenciatartás nélkül, szencséges tested vétele nélkül. Mindezek fölött adjad nekem a te szerelmedet, hogy tégedet szeresselek, ne a pokoltól való félelmemben, vagy a menyország....ségéért, hanem szeretetből, egyedül a te szerelmedért. Ámmen.

4./

Betlehemi beköszöntő:

Ferencz Antal 73.e

Jónapot jó gazda! Eljöttek a betlehemi pásztorok, hogy eljátszógyák a Jézus születése történetit. /akkor a házigazda megköszönte, s azt mondja; / jójjenek és az ünnepet meghallgassuk, és a teendőiket. A "hamubotosnál" volt a kis furulya és ez befutt egy nótát és a pásztorok rá ilyen csörgős botokkal játszóttak körben.

Dicsértessék Krisztua sz magos mennyégbe,
Ki kegyelmeteket adta egészségben;
Kévánom s tarcsa meg végig ez életben,
Örvendezhessenek végnélkül örömben.

A "király" mondása.

